

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

waret Aeneae Mor, från hwilken en del af de Romare råknat sina anor.

De hedniska Högtider, som wid denna tid firades äro mindre uppbyggeliga, och obegripeligen Latinska Sålhusen pryddes med blomster, gästebud anrättades, eldar upståndes, fring hwilka folket sprang och dansade, allt til den ändan, at Bostäpen måtte triswas, såd och annan gröda winna fullbordan. Nero kallade denna månaden efter sit namn, hwilket med honom uphördt. Kejsar Carl Magnus lät kalla honom Påskemånad, hwilket namn ännu hos Sachserne bibehålles.

Korta Stads: Nyheter.

Götheborgska Weyel-Coursen.

	Onsdagen.		Lördagen.	
London	54 $\frac{3}{4}$	- -	54 $\frac{3}{4}$	Dal. Rm.
Amsterdam	51	- -	51	M:t Rm.
Hamburg	48	- -	48	M:t Rm.

Götheborg. Örligskäppet Carlshammus Castellan en bewäpnad lastdragare, anlände hit til Nyå Hwarvet den 16 i denne månad. Det föres af Herr Capitaine-lieutenanten Ameen, utrustadt med 18 Canoner och 40 Mans besättning, hwilken skal ökas med 60 Män. Sedan det försedt Fregatterne Falk och Holm med nödig Proviand, kommer det, lastadt med Mat, spiro och Sill, at gå til Sundet tillbaka, och dit leds sagan Copwardi-Farare.

Ankomne äro Skepparne Wiljam Brightmer ifrån Ahlsborg med barlast, och Georg Shepherd ifrån Dundy med det samma.

Utgången är Skepparen Carl M. Stolpe til Belfast med Järn.

**Götheborgska
Magasinet.**

Den 7 Maj 1759.

Lärda Nyheter.

Götheborg Sedan den widbekante Matheoos lectors härstädes, Herr Magister Birger Wassenius, på begäran erhållet affsed, och Eloquentia lectionen kommet wid samma tid at åter besättas; tåktes war Högwördige Biskop, Herr Doctor Johan Wallin, genom et ierligt och upmuntrande Tal, högtideligen inställa i sina ämbeten de nyligen tillförordnade lectors, nämligen Herr Magister Iorens Jul. Kullin, och Magister Johan Rosen. Concerten, som upfordes samma gången af Gymnasti Capell-Mästaren, och Organisten wid Kronhuset, Herr Horn, och några Gymnastier, war oförmodeligen wacker; och den första, som det nyligen inrättade Capellet åstadkommet. Efter aflagd Ed, höllos wanliga Inrådes-Tal. Af mit eget må jag utan afund inrycka några Historier, rörande det Poetiska folkets hårdare öden.

Om Fattigdom är Syster med Wett, hafwa Poeterne ingen wanheder af sit sällskap. Armod fölgde deras stamsfader så troget, at den som utgjort Esterwerldens under, war i sin tid föga mer ansedd, än wåre Mat-poeter. Den förträffelige Homerus war och i selskwa werket en Wise-gubbe, som gick ur gård och i gård, uplåde sine Berfar, och trodde sig wara heber.

hederligen betalad med en måltid mat. Han lofvar
 Inwånarne i staden Cumä, at til himmels högd
 lyfta denne släkten, med förbehåll, at så derföre föda
 til dödsstunden. Men handelen stod ej de försigtigast
 an, bland hvilka en Magistrats Person slog up sin
 wältalighet, och gjorde Homerus brödlös i ögnablicket
 med et ståtligt infall. Om wi det göre, sade han,
 blir ingen ände på blinda och surögda, som wi så oss på
 halsen. Bättre kännare war ej folket på den tiden af
 Witterhets prof. Dlika lön fick en Pope af Ängelska
 Parlamentet, nämligen 200000 Livres, för öfwerfättning
 gen af Homeri Ilias. Denne, tillika med en Konfarts
 Benferade och Desportes, samt en Holberg och Voltaire
 i nyare tider, utgöra kanske hela antalet af rikta
 Poeter: De öfrige hafwa bärgat sig, som de kunnat.
 Desportes med sina 10000 plåtars årliga räntor, war
 en klippa, på hvilken 10000 Poeter stött, sade Voltaire.
 Ho känner icke Plautus och Terentius? Den förra,
 som roade hela Rom, blef af en Bakare, som
 födde honom, wräkt ner i en mjölkwarn. Den se-
 nare hade den nåden at upwakta store Herrar, och ge-
 ra en Turius, Lælius, Africanus sällskap så länge,
 tills han råkade i största fattigdom. Virgilins ägde
 förmodeligen taf öfwer hufvudet; men inga Palatser
 och stora rikedomar, som nägre påstå. Tibullus war
 i början rik; men som det ömade honom mindre, at
 taga en stöt i sin hushållning, än se tårar i de Pönas
 ögon; war ej underligt, at han dog medellös. Han
 gör denna bekännelse här och där, och skrifter sig ty-
 deligen nog, då han önskar, at alt hwad guld och ädla
 stenar i werlden fins, helte måtte sunka ner i afgrun-
 den, än någon Ilicka falla en tår för Des, ehuru nö-
 diga,

diga, refor. Om Statius witnar Juvenalis, at se-
 dan han roat hela staden med sin Hjelteedik, hwilken
 offentligent uplästes, har han skoulet hemma. Mar-
 tialis bodde 3 trappor up, och gjordes gammal i det
 öfwerjordiska wäderstricket. Bland Italienare lærer
 ingen warit olyckeligare här i werlden, än Tasse, som
 anhåller i en Sonnet til sin Katt, at så låna des ögon
 om nätterna, emedan han hade intet råd til at köpa
 ljus. De nye Romare tilämnade honom en heders-
 dag, likasom Petrarcha för honom; men Tasse hade
 det misnöget at dö dagen förut. Camoens, en dräpe-
 lig Skald hos Portugiserne, dog i et Hospital. Om
 Malherbe yrar sig en ämbetsbror wid slutet af Graf-
 skriften sålunda:

Han dog i fattigdom, jag lefwer som han dog.
 Tristan, en Fransos, öfwerlemnade til Duinaut, sin
 gamle Trotjenare, den poetiske anden, innan han afled;
 men kunde ej, som Propheten Elias, afstå honom kap-
 peräcken; orsaken war, at han hade ingen. Denna
 meubel är ej gemen i våra klädekamrar, sade Regni-
 er: och Boileau satyriserar alraförst öfwer en Poet,
 som hwarken ägde lintyg om sommaren, eller kappe-
 råd om wintren. Huru wil en Skald äga meubler?
 Han har icke en gång en kammar, om Benferade sä-
 ger lant, olif i detta mål Amphion, som söng så up-
 byggeligen, at hela Städer och Fästningar af des un-
 dergörande stämmor upkommo. Chapelle påstår, at
 Poeter hafwa hwarken sparlakan på sängen, eller nat-
 mössor på hufvudet, utan en frans i deras ställe:
 usel hufvudbona i köld, och söga bättre om sommaren,
 så wida Rousseau betygar, at äskan ofta röret deras hel-
 gode lagrar. Skal jag förgåta den lärde Håsten, som
 blif-

Blifwet af alla Poeter riden? denne hufvudfienden til
 alla rikedomar här sine förfarne Kvittare genaste må-
 gen til Hospitalet. Men nog språkat om Poetiska
 fattigdomen: följer om Poeter, som druckes. Til all
 olycka glömde jag denna delen, när jag sammantrö-
 pade wirke til Orationen. Här jag icke nu nämna
 at en Baudius i Leyden gjorde aldrig lyckeligare Ver-
 ser, än när han war blitrande drucken? Hans jäm-
 biske fötter haltade likwäl icke det ringaste. Deremot
 fick han icke fram et ord, ehuru han beredt sig, på för-
 stande mage; hwarföre han äfwentyrade i Stockholm
 uti Drottning Christinas tid. Icke war Taubman
 mykter, då han gjorde den mästertlige Versen: Sta pes-
 sta mi pes &c. i hwilken han så lyckeligen efterap-
 naturen, om det må kallas naturligt, at ragla hit och
 dit. Om Nunii påförare wet hela Swenska wäl-
 den at tala, äfwenså om flere. Anacreon drack helst
 än samlade Skatter: hwarföre han ock dog af en dru-
 wo-kärne, som fastnat i halsen på honom. Omhet
 för Könet, jämte den Satyriske anden, som så oberäk-
 peligen förenar sig hos många, äro tredje och sjerde Skä-
 ret, på hwilka Poeter råkat til at stöta. Ovidius blef
 landsfngtig för bekantskap med Kejsar Augusti Do-
 ter: Camoens och Lasse blefwo för dylika fel olyckeliga.
 Dante tänkte och skref olika med det segrande partiet
 i Florens: hans hus plundrades, och han förvisades
 ur landet. Detta war ämnet af hela Talet, som slut-
 tabes med wördsam talsägelse til Högrödriga Dom-
 Capitlet, och wänliga förböner för Kongahuset och Fä-
 derneslandet. Jag tillstår gern, at ehuru ensaldig
 jag är, hade Talet doch ingalunda den dygden, utan
 blef emot min wilje mångfaldigt.

Wit-

Witterlekter.

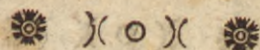
I dag tråda de Salomoniske Bröder tilsamman,
 och inwiga förmodeligen sina Wisor, som äro under
 pressen: öfwider hwilka jag ej undgår, at fälla et opar-
 tistt ömdöme.

Ämnet i dessa Sånger är nästan allestädes det
 samma. Dygd och människo-kärlek, och det osäge-
 liga något, som förenar Bröderskapet, wrides och wän-
 des på tusende artiga sätt. Dina tankesätt för Könet,
 och smäl för måtteligt matwin, sungas här så behage-
 ligen ut, som hos någon af de gamle Skalder. Inst-
 heten som herskar i Trimureriet, gör utan twiswel det
 wärda Sällskapet berättigadt, at förkunna sig selska.
 Några af dessa Wisor äro öfwersatta från Fransiskan,
 och finnas hufvudskrifterna både i Chansons Franc-
 Maconnes, och annorstädes. Språket och Verskon-
 sten äro mera wärdade i de trykta, än skrifna Exem-
 plaren: doch lysar ännu någon Trimurare-frihet på et
 och annat ställe. (1) Uplagan är prydelig, både til pap-
 per, format och stilar. Man wäntar ock et Koppar-
 streck från Stockholm, at sätta fram för Littelbladet.
 Ingen hemlighet förrådes, om jag här inrycker några
 Salomoniska Sångstycken.

Frukta Gud och Kongen äro,
 Nästan som sig sels ha kär,
 Öfränkt lyda lagens lära,
 Undsky alt hwad lastbart är,

Billigt

(1) Här ser du Konst förutan gräl,
 Och Frihet, Dygdens egen träl.

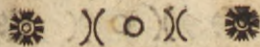
Billigt tänka, tala, göra,
Höra, pröfwa, döma rätt,
Aldrig swel på tungan föra,
Det är Brödrens lefnads sätt.

Eryktas nöd och oro lisa,
Enkor, faderlösa Barn,
Utan affigt hjelp bewisa,
Anse winst mot Dugd som Farn,
Flård och högmöd icke tåla,
Skilja sant från Frymteri,
Är at nog fulkomligt måla
Hela Wårt Frimureri.

Enighet och Trohet plåga,
Ej med smifran Wänfkap bry,
Det förtrodda aldrig säga,
Afund, kif och buller fly,
Frihet utan hellswälld öfwa,
Nytja städs et nöjsamt lif,
Det är alt hwad wi behöfwa
Nämna om Wårt tidsfördrif.

Bort den med wäld alt til sig röfwar,
För Himlen ingen wördnad har,
Den Enkor och deß Barn bedröfwar,
Den andras gods med rånkor tar!
Bort lögn och swel! den orätt gör,
Ej slipper inom denna Dör.

En illa sinnad får ej tråda
Igenom wår tilslutna Dör:
I menlöshet skal man sig klåda,

I Dygden all Wår prydnad gör:
Ken Wänfkap bor i hjertats grund,
Dch Lyfthet binder allas mund.

Lägg högmöd, rang och höga titlar,
Guld, ståt och lyckans glitter ned:
Det ej Wår håg och öron titlar;
Bland Bröder brukas bättre sed:
I företräde fins ej här,
Som ej på Dygden grundat är.

Solo.

Förnögd at vara lofligt är,
När ofuld parat sig med Frögden:
När man för Himlen wördnad bär,
Dch fäster alt sit hopp wid Högden;
Behöfves ingen forgedragt,
Dch sig onödigt self at plåga:
Ein Nåd den Högste til oss stråft,
Wi så Deß Gåfwor nytja wåga.

Chorus.

Så låtom Of, när det kan se,
Dch medan Wi Of frögda funna,
Hwarannan nögda, glada se,
Dch Deufwans ljufwa smak förkunna:
Kom drickom på Wårt gamla sätt,
Förnustigt, mätligt och som Wänner:
Den Frymte wil, sig Fickar slätt,
Bland Of man ingen sådan känner.

Solo.

Solo.

Ut helt sin lefnad göra swår,
 Kan man för största dårskap fatta.
 Skönt jag ej alltid lefwa får,
 Må jag fördenstul aldriq stratta?
 Skal jag mig göra helt till trål,
 Och willigt egna bojer båra?
 En Himla-bild, en ädel själ,
 Skal den af sorg sig helt förtåra?

Chorus.

Så låtom Ds, ic.

Solo.

låt den som lastbar lefnad för,
 För straffet frukta, värta, bårwa;
 Men den sig högsta winning gör,
 At efter dygdelönen stråfwa,
 Han altid mild och glättig går
 Den wåg som up til Uran leder;
 Hon gifwer honom nögda år,
 En billig lön för tacka seđer;

Chorus.

Så låtom Ds, ic.

Ingen lär neka, at dylika Sånger äro i all
 affigt upbyggeliga, hwarföre Rector Gymnasii, Herr
 Magister Weyer ej wågeat dem Imprimatur.

Hwad Nytt i Staden?

den 7 Maj 1759.

Kundgörelser.

Nedan nämde Frelsehemman komma genom offen-
 telig Auktion at försäljas, den 15 Maji, hos Herr In-
 spector Grimbeck boendes i Kollstorp, en mil öster om
 Warberg. Hemmanen äro ej långt ifrån denna stad
 belägna, och tjena utan twiswel hwar och en, som har
 råd at mlösa dem, hwarföre jag ej underlåter at biso-
 ga gamla ouphögda räntan.

Dal. S. S.

Kulparp, i Hemman, Thore Olsgård, räntar	29	16
Ställinge, i dito Håkan Ingemarsgård	28	
Attarp, i Skatte-Frelse-hemman, Börje Esbjörnsgård,	40	9 $\frac{1}{2}$
Dito i Frelse-hemman Anders Olsgården	26	8
Ragnarp, $\frac{1}{2}$ Skatte-Frelse-hem. Bengt Olsg.	18	6 $\frac{1}{2}$
Dito $\frac{1}{2}$ Frelse-hem. Anders Bengtsg.	12	24
Dito, Gunne Svensonsgård	22	20
Dito, Olof Olsgård	20	12
Nåsvastorp, $\frac{3}{4}$ Anders Helgesonsgård	19	20
Dito, Björn Hansonsgård,	5	4
Börsarp 1, räntar	30	
Bröstorp $\frac{3}{4}$, Börje Håfångård	15	24
Frågnared 1, räntar	32	12
Elmåhs $\frac{1}{2}$, räntar	16	27
Smedjebord $\frac{3}{4}$, räntar	12	31
Siggabord $\frac{1}{2}$	14	16

Wif